

havns Underretskreds, samt at det tidligere Forslags § 110 kun er udeladt som overflødig.

Medens der med Hensyn til de enkelte Paragraffer ikke i øvrigt findes Anledning til videre Bemærkninger end i det foregaaende indeholdt, skal særlig med Hensyn til § 89 følgende bemærkes:

Et med tilstrækkeligt Personel udstyret, dygtigt og energisk Politi er en ufravigelig Betingelse for, at man uden Skade for Retsikkerheden kan gaa fra en paa Inkvisitionsprincippet til en paa Anklageprincippet bygget Ordning af Strafferetsplejen. Det stærke Middel til Sandhedens Udfindelse, som ligger i det inkvisitoriske Forhør, kan ikke opgives, uden at der til Gengæld haves en vis Betyggelse for, at alle de Omstændigheder uden for den egne Tilstaaelse, hvorved en Forbrydelses Begaaen kan bevises, ogsaa virkelig opspores og konstateres. Men dette er kun muligt ved Hjælp af et intelligent Politi, hvis Personel er tilstrækkelig stort til straks at kunne være til Tjeneste, naar der opstaar Mistanke om, at en Forbrydelse er begaaet.

Nu er det imidlertid ubestrideligt, at det Politi, der for Tiden findes her i Landet, og da navnlig det Politi, der findes udenfor København, er meget langt fra at være indrettet paa at magte en Opgave som den, Anklageprincippet Gennemførelse i Strafferetsplejen stiller. En uafviselig Forudsætning for den hele paatænkte Reform af Strafferetsplejen bliver derfor, at der bevilges de nødvendige Midler til Etablering af et Politi, der raader over et baade i Henseende til Antal og Dygtighed tilstrækkeligt Personel; og det er fremdeles klart, at en nødvendig Betingelse for at faa Politifunktionærposterne beklædt med Mænd, der besidde de særlige Evner og

Egenskaber, som Stillingen kræver, er, at der bydes ordentlige Lønninger. Da det nu ikke med Rimelighed kan forlanges, at Kommunerne skulle bære de forøgede Udgifter til Politiet, som herefter ville kræves, dels fordi Kommunerne alt ere haardt bebyrdede, dels fordi Opsporing og Forfølgning af Forbrydelser fremfor noget andet er en Statsopgave, har Kommissionen tænkt sig Ordningen saaledes, at Staten overtager Lønningen ikke blot af de særlige Politimestre, som efter Udkastet skulle beskikkes i hver Retskreds, samt — gennem Kontorholdsgodtgørelse eller paa anden Maade — af det nødvendige Antal Fuldmægtige for disse, men ogsaa af hele den Stab af underordnede Politifunktionærer, som maa anses nødvendige netop i Strafferetsplejens Tjeneste. Hvad der i den Henseende maa anses som Minimum for Landet udenfor København, fastslaas gennem nærværende Paragraf (§ 89). Den Forøgelse af Politibetjentantallet ud over dette Minimum, som Kommunerne maatte ønske af Hensyn til Sikkerheds- og Kontrol-tjenesten eller anden Politiet vedrørende Virksomhed, og som i hvert Fald i de større Købstæder vil være uundværlig, maa vedkommende Kommune selv bekoste.

Da der efter sidste Folketælling er 34 Købstæder og Handelspladser med indtil 3,000 Indbyggere, bliver Politibetjentantallet for disse 68 for de øvrige 42 Købstæder (derunder Esbjerg) og Handelspladser bliver Antallet 214
altsaa for Købstæderne og Handelspladserne i alt 282 hvortil kommer for Landet med dets ca. 1,460,000 Indbyggere ca. 292
Tilsammen ca. 574